

**การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว:
กรณีศึกษานานองตาก็ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์**
**Development of English Communication Handbook for Tourism Community:
A Case Study at Nongtakai Village in Nongkong Sub-district, Nangrong
District, Buriram Province**

ชมพู่ อิศริยวัฒน์¹

Chomphu Isariyawat

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

English Program, Buriram Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาก็ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาก็ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาก็ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบเจาะจง จำนวน 50 คน ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพปลูกหม่อน เลี้ยงหม่อน สาวไหม ย้อมไหม และทอผ้าไหม โดยไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา จำนวน 25 คน และ 2) ผู้นำเยาวชนโดยไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา จำนวน 25 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 3) คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาภาษาอังกฤษทุกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน และ เขียน แต่ต้องการฝึกทักษะการพูด และการฟังมากกว่าอีกสองทักษะ 2) หัวข้อภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการ คือ

การทักทาย การขอบคุณและการกล่าวลา และฐานเรียนรู้เกี่ยวกับการผลิตไหม เป็นต้น 3) กลุ่มตัวอย่างต้องการคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวในรูปแบบหนังสือเล่มเล็กมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.92 และผู้เชี่ยวชาญประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวด้านรูปเล่มโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.67 และด้านเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.44 และ 4) ด้านความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวด้านรูปเล่มโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.83 และด้านเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.53

คำสำคัญ: คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, ชุมชนท่องเที่ยว, บ้านหนองตาไก่

Abstract

This mixed-method research aimed 1) to explore problems and needs in using English for communication of tourism community at Nongtakai Village in Nongkong Sub-district, Nangrong District, Buriram Province, 2) to develop English for communication handbook, and 3) to examine satisfaction with the handbook. The sample group was selected by using a purposive sampling method. There were 50 people in the sample group, in which genders, age and education levels were not taken into consideration. The sample group was divided into 1) 25 people from sericulture and silk weaving groups, and 2) 25 youth leaders. The research instruments included 1) a set of questionnaire, 2) semi-structures interview, 3) English for communication handbook for tourism community, and 4) a satisfaction questionnaire. Then, the quantitative data were analyzed by using descriptive statistics i.e., percentage, mean ($\bar{x}$), and standard deviation (S.D.) while the qualitative data were analyzed by using content analysis.

The research results revealed that 1) the sample group had problems with every English skills namely listening, speaking, reading and writing. However, they needed to improve speaking and listening skills the most. 2) The topics that they needed to study were as follows: *greeting*,

thanking and saying goodbye, and learning station of Thai silk production. 3) They needed a booklet as the most needed handbook at the highest level with the average of 4.92. Regarding the experts' evaluation of the handbook, they evaluated the booklet at the highest level with the average of 4.67 in overall aspect, followed by its contents at a high level with the average of 4.44 in overall aspect. And 4) the sample's satisfaction with the booklet was overall at the highest level with the average of 4.83, followed by its contents at the highest level with the average of 4.53 in overall aspect.

Keywords: English for communication handbook, tourism community, Nongtakai Village

บทนำ

มีคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 330 ล้านคน และใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลกทั้งหมดประมาณ 1.8 พันล้านคน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสำคัญของโลก ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของสังคมโลก และเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อระหว่างประเทศในองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลัก David (2006) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษได้ทำวิจัยเรื่อง “English Next 2006” ให้กับ British Council และกล่าวถึงแนวโน้มของภาษาอังกฤษว่า นับจากนี้ไปจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและคาดว่าจะในอีก 10-15 ข้างหน้า (ประมาณปี 2015-2020) จำนวนผู้เรียนจะเพิ่มสูงถึง 2 พันล้านคน ข้อมูลจากงานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าคนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกยุคใหม่ ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่นิยมใช้เพื่อสื่อสารระหว่างประเทศจนถูกขนานนามว่า เป็นภาษาสากล (Global Language) หรือภาษานานาชาติ (International Language) อย่างเป็นทางการ Robert (2015) กล่าวว่าในโลกอินเทอร์เน็ตมีเว็บเพจ (web pages) ประมาณ 2,000 ล้านหน้า ซึ่งข้อมูลข่าวสารในเว็บเพจจำนวนดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด ประมาณ 1,100 ล้านหน้าหรือคิดเป็นร้อยละ 56 ในประชาคมอาเซียน มีกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่ให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็น “Working Language” ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ได้เพื่อให้การทำงานที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนให้มี

ความสะดวกรวดเร็ว มีเครือข่าย สร้างโอกาสทางการศึกษาและเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน และสามารถใช้อย่างภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมายการพัฒนา Thailand 4.0 คือการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกกลุ่มให้ดีขึ้น การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อนให้เป้าหมายการพัฒนา Thailand 4.0 บรรลุวัตถุประสงค์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่คนใช้มากที่สุดในโลก เป็นภาษาที่มีความสำคัญของโลกและเป็นภาษากลางที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก (Onwimon, 2012) ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในการต้อนรับทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยการเชื่อมโยงกับจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นเมืองที่ได้รับการประกาศจากรัฐบาลให้เป็นเมืองท่องเที่ยวและกีฬาในปี พ.ศ. 2561 จังหวัดบุรีรัมย์มีคำขวัญว่า “เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม เลิศล้ำเมืองกีฬา” มีเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาจังหวัดเพื่อนำไปสู่การเป็น “บุรีรัมย์สันติสุข บนความพอเพียง เพื่ออนาคตลูกหลานชาวบุรีรัมย์ ครอบครัวเดียวกัน สายเลือดเดียวกัน ลูกหลานราชการที่ 1” ปัจจุบันจังหวัดบุรีรัมย์ได้เปิดตัวการท่องเที่ยวแนวใหม่ คือการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาฟุตบอล ณ สนามช้างอารีนา และสนามแข่งรถ ณ สนามช้างอินเตอร์เนชั่นแนลเซอร์กิต พร้อมเปิดเส้นทางท่องเที่ยวสัมผัสแหล่งอารยธรรมท้องถิ่น อาหารพื้นบ้าน และศิลปวัฒนธรรมอันงดงาม สอดคล้องกับนโยบายของทางภาครัฐที่สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติได้เยี่ยมชม ท่องเที่ยวและเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ในวิถีชุมชน

บ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ที่มีความรุ่งเรืองมาแต่อดีต สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนชาวอีสานมาอย่างยาวนาน ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวไหมด้วยความสามัคคีปรองดองของคน 2 หมู่บ้าน คือ บ้านหนองตาไก่ หมู่ที่ 3 และบ้านหนองตาไก่อ้น้อย หมู่ที่ 4 ได้ร่วมกันจัดเป็นโฮมสเตย์ เปิดบ้านรองรับนักท่องเที่ยวกว่า 20 หลัง กิจกรรมหลักคือการทอผ้าไหม ตั้งแต่การปลูกหม่อน เลี้ยงไหม สาวไหม การฟอก ย้อม มัดหมี่ การทอ จนถึงการแปรรูปและสร้างสรรค์ลวดลายบนผืนผ้าไหม นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนบ้านหนองตาไก่ สามารถชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านหนองตาไก่ เช่น ชิ้นคัน ผ้าสไบขาว ผ้าไหมมัดหมี่ และผ้าไหมพื้นเรียบ ผ้าพันคอ และผ้าคลุมไหล่ไหมเปลือกนอกเนื้อนุ่มซึ่งกำลังเป็นที่นิยม กระเป๋าผ้าไหมหลายรูปแบบ (Buriram Tourism Association, 2013)

ด้วยเหตุผลความสำคัญและหลักการที่กล่าวมา ผู้ศึกษาจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์” เพื่อให้ประชาชนในชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ประชาชนในพื้นที่ที่เกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วยกลุ่มผู้นำชุมชน และสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนบ้านหนองตาไก่ และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพปลูกหม่อน เลี้ยงหม่อน สาวไหม ย้อมไหมและทอผ้าไหม ที่บ้านหนองตาไก่ ตำบลหนองกง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์โดยไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา จำนวน 25 คน และ 2) ผู้นำเยาวชนบ้านหนองตาไก่โดยไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา จำนวน 25 คน รวมเป็น 50 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) 3) คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ 4) แบบ

ประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ (Handbook evaluation form) และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ (Satisfaction questionnaire) โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

แบบสอบถามประกอบด้วย 6 ส่วน คือส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2: ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ ส่วนที่ 3: ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการเนื้อหา/หัวข้อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ ส่วนที่ 4: ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ และ ส่วนที่ 5: ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2: ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ และส่วนที่ 3: ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ ประกอบด้วย 2 ตอนหลักคือตอนที่ 1 เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question) ประกอบด้วย 2 ด้านคือ ด้านรูปเล่ม จำนวน 3 ข้อคำถาม ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อคำถาม รวมทั้งหมดเป็น 8 ข้อคำถาม ส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คนคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว และชาวต่างประเทศ

แบบสอบถามความพึงพอใจ ประกอบด้วย 2 ตอนหลักคือตอนที่ 1 เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question) ประกอบด้วย 2 ด้านคือ ด้านรูปเล่ม จำนวน 4 ข้อคำถาม ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อคำถาม รวมทั้งหมดเป็น 9 ข้อคำถาม ส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการด้านภาษาอังกฤษ การพัฒนารูปแบบคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การประเมินคู่มือ และความพึงพอใจ 2) นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1

มาจัดทำเครื่องมือวิจัยโดยกำหนดเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) และแบบปลายเปิด (Open-ended form) 3) นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item–Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำเครื่องมือวิจัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ 4) นำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลอง (try out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง คือหมู่บ้านท่องเที่ยวสวนนอก อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ จำนวน 30 คน 5) นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเครื่องมือวิจัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพรรณนา คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำเสนอได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ท่านมีปัญหาด้านทักษะการฟัง (Listening skill)	5	0	มากที่สุด
2. ท่านมีปัญหาด้านทักษะการพูด (Speaking skill)	5	0	มากที่สุด
3. ท่านมีปัญหาด้านทักษะการอ่าน (Reading skill)	5	0	มากที่สุด
4. ท่านมีปัญหาด้านทักษะการเขียน (Writing skill)	5	0	มากที่สุด
5. ท่านต้องการฝึกและพัฒนาทักษะการฟัง (Listening skill)	4.67	0.18	มากที่สุด
6. ท่านต้องการฝึกและพัฒนาทักษะการพูด (Speaking skill)	4.74	0.15	มากที่สุด
7. ท่านต้องการฝึกและพัฒนาทักษะการอ่าน (Reading skill)	4.06	0.62	มาก
8. ท่านต้องการฝึกและพัฒนาทักษะการเขียน (Writing skill)	3.98	0.68	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้มีปัญหาทั้ง 4 ทักษะในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) แต่ต้องการฝึกทักษะการพูดและการฟังในระดับมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.74 และ 4.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการหัวข้อ/เนื้อหาเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้

หัวข้อ/เนื้อหาที่ต้องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การทักทาย	5.00	0.00	มากที่สุด
การกล่าวขอบคุณและการกล่าวลา	4.92	0.28	มากที่สุด
การถามและบอกราคาสินค้า	4.85	0.38	มากที่สุด
การถามและบอกเวลา	2.77	1.24	ปานกลาง
การบอกลักษณะของสินค้า	4.67	0.18	มากที่สุด
การถามเกี่ยวกับที่พักอาศัย	2.00	0.91	น้อย
การนัดหมาย	2.27	0.77	น้อย
ฐานการเรียนรู้ปลูกหม่อน	4.44	0.50	มาก
ฐานการเรียนรู้เลี้ยงหม่อนไหม	4.36	0.46	มาก
ฐานการเรียนรู้สาวไหม	4.34	0.77	มาก
ฐานการเรียนรู้ย้อมไหม	4.44	0.50	มาก
ฐานการเรียนรู้ทอผ้าไหม	4.30	0.64	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ส่วนใหญ่ต้องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในหัวข้อต่อไปนี้ตามลำดับคือ การทักทายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) ตามด้วย การกล่าวขอบคุณและการกล่าวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$) (4.92) และ การถามและบอกราคาสินค้า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้

คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ไฟล์เสียง (sound file)	2.27	0.77	น้อย
2. วิดีโอเทป	1.23	0.44	น้อยที่สุด
3. เทปเสียง/ซีดี	3.14.	1.39	ปานกลาง
4. อีบุ๊ก (E-book)	1.15	0.38	น้อยที่สุด
5. หนังสือเล่มเล็ก	4.92	0.14	มากที่สุด
6. แผ่นพับ	3.82	9.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เป็นหนังสือเล่มเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$) รองลงมาคือ แผ่นพับ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.82$) และ เทปเสียง/ซีดี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4

ผลการประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านรูปเล่ม			
1. คู่มือมีรูปเล่มกะทัดรัด และพกพาได้สะดวก	4.67	0.18	มากที่สุด
2. คู่มือมีภาพประกอบที่หลากหลายและสื่อความหมายตรงกับบทสนทนา	4.74	0.15	มากที่สุด
3. คู่มือมีการจัดลำดับเนื้อหาได้ดี และเปิดหาข้อมูลได้ง่าย	4.62	0.17	มากที่สุด
รวม	4.67	0.12	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
1. คู่มือมีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่	4.53	0.82	มากที่สุด
2. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่	4.33	0.81	มาก
3. เนื้อหามีความหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ	4.33	0.96	มาก
4. ใช้ภาษาถูกต้องทั้งด้านคำศัพท์และโครงสร้าง	4.76	0.62	มากที่สุด
5. คำแปลภาษาไทยถูกต้องและสื่อความหมาย	4.23	0.93	มาก
รวม	4.44	0.83	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ ในด้านรูปเล่มโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และด้านเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5

ผลการประเมินความพึงพอใจของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านรูปเล่ม			
1. คู่มือมีรูปเล่มกะทัดรัด และพกพาได้สะดวก	4.67	0.38	มากที่สุด
2. ตัวหนังสือมีขนาดพอเหมาะ และอ่านง่าย	4.92	0.14	มากที่สุด
3. ภาพประกอบมีความหลากหลายและสื่อความหมายตรงกับบทสนทนา	4.83	0.29	มากที่สุด
4. รูปเล่มมีการจัดลำดับเนื้อหาได้ดี และเปิดหาข้อมูลได้ง่าย	4.92	0.14	มากที่สุด
รวม	4.83	0.24	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหามีความง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้	4.53	0.74	มากที่สุด
2. เนื้อหามีความยาวเหมาะสม	4.33	0.81	มาก
3. เนื้อหามีความหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ	4.46	0.63	มาก
4. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.73	0.59	มากที่สุด
5. คู่มือช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้	4.60	0.63	มากที่สุด
รวม	4.53	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านรูปเล่มโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$) และด้านเนื้อหาโดยรวม ก็อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ท่านมีปัญหาทักษะภาษาอังกฤษหรือไม่ และท่านต้องการฝึกทักษะใดมากที่สุด
- กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการสัมภาษณ์เกือบทุกคนบอกว่ามีปัญหาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ถึงแม้จะพูดภาษาอังกฤษได้บ้าง แต่ก็ไม่มั่นใจและพูดไม่ถูกหลักไวยากรณ์

และฟังชาวต่างประเทศไม่ค่อยทัน ไม่คุ้นเคยกับสำเนียงภาษาอังกฤษ ส่วนการอ่านและการเขียนไม่ค่อยได้ใช้ทั้งสองทักษะนี้ กลุ่มตัวอย่างต้องการฝึกทักษะการพูดมากที่สุดเพราะจะได้ใช้ทักษะนี้ในการขายสินค้าผ้าไหมและสินค้าท้องถิ่นอื่นๆ ให้กับชาวต่างประเทศได้

2. ท่านอยากเรียนรู้และฝึกฝนหัวข้อหรือเนื้อหาภาษาอังกฤษอะไรบ้าง เช่น การทักทาย การขอบคุณ การขายสินค้า และการพูดเกี่ยวกับฐานการเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน เป็นต้น และอยากให้เขียนคำศัพท์สรุปไว้ในส่วนท้ายของแต่ละบทด้วย

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากบอกว่าอยากฝึกฝนหัวข้อภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และการอธิบายรายการสินค้า และฐานการเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่

3. ท่านต้องการคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือไม่ เพราะอะไร และท่านคิดว่าคู่มือในรูปแบบไหนที่เหมาะสมกับท่าน

กลุ่มตัวอย่างต้องการคู่มือที่ใช้ได้สะดวก อาจจะเป็นหนังสือเล่มเล็กๆ หรือแผ่นพับก็ได้ และอยากให้เขียนคำอ่านภาษาอังกฤษพร้อมแปลเป็นภาษาไทยไปด้วย เพราะจะช่วยทำให้อ่านคำศัพท์ได้ และเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

4. ท่านต้องการให้วิทยากรมาอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้หรือไม่ และควรให้อาจารย์ชาวไทยหรือชาวต่างประเทศมาเป็นวิทยากร

กลุ่มตัวอย่างอยากให้มีการจัดอบรมภาษาอังกฤษให้อย่างต่อเนื่อง ส่วนวิทยากรควรจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพราะจะได้ฝึกฟังหลายๆ สำเนียง และอยากให้อบรมที่ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่อเลย เพราะจะได้ฝึกภาษาอังกฤษในสถานที่และสถานการณ์จริงๆ

ในส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น กลุ่มตัวอย่างอยากให้ฝึกพูดภาคภาษาอังกฤษเพื่อนำชาวต่างประเทศเที่ยวชมชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่

อภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและไม่มีโอกาสได้สื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศจริงๆ กลุ่มตัวอย่างต้องการฝึกทักษะการพูดและการฟังในระดับมากที่สุดด้วย

ค่าเฉลี่ย 4.74 และ 4.67 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทั้งสองทักษะนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพูดคุยสื่อสารเพื่อขายสินค้าชุมชนให้กับชาวต่างประเทศได้ ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ เช่น งานวิจัยของ Nuemaihom (2018) ที่พบว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ต้องการฝึกทักษะการพูดมากที่สุด ($\bar{X}=4.92$) และตามด้วยทักษะการฟังด้วยค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$) ผลวิจัยของ Yothimat (2015) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าทักษะการพูด (ค่าเฉลี่ย 4.95) และทักษะการฟัง (ค่าเฉลี่ย 4.76) มีความจำเป็นมากกว่าทักษะการอ่านและการเขียน และผลวิจัยของ Bunyawattana (1999) ที่พบว่าทักษะฟังและทักษะพูดนอกจากจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญแล้วยังเป็นทักษะที่มีปัญหาที่สุดสำหรับบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2. กลุ่มตัวอย่างในชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก้ต้องการฝึกหัดข้อภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเกี่ยวกับฐานเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหัวข้อเหล่านี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ตลอดถึงอาชีพของกลุ่มอย่าง ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saidoung and Pitikornpoungpet (2017) ที่ได้ทำการศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น การให้คำแนะนำ การเสนอแนะ และหมวดอาหาร เป็นต้น และสอดคล้องกับ Thipprapha (2014) ที่พบว่าความต้องการพัฒนาสมรรถนะการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุดในด้านกรฝึกออกเสียง การเสนอราคาสินค้า และการอธิบายขั้นตอนการผลิต ส่วนด้านที่ความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุดคือ 1) คำศัพท์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 2) การใช้คำทักทาย 3) การใช้คำขอบคุณ 4) การใช้คำกล่าวลา 5) การใช้คำกล่าวต้อนรับ 6) การกล่าวแสดงความพึงพอใจ และ 7) การอธิบายขั้นตอนการผลิต ตามลำดับ

3. กลุ่มตัวอย่างต้องการคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการที่เป็นหนังสือเล่มเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.92$) ส่วนรูปแบบอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการคู่มือที่พกพาได้สะดวกและง่ายต่อการใช้งานและสามารถใช้คู่มือได้ตลอดในเวลาที่เหมาะสม ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuemaihom (2018) ที่พบว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ต้องการนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีส่วนร่วมที่เป็นหนังสือเล่มเล็กและซีดีเสียง และ Kaewphanchuang (2510) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมท้องถิ่น

สำหรับบุคลากรท่องเที่ยวต้องการสื่อหรืออุปกรณ์ในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษควรเป็นหนังสือเล่มเล็ก หรือหนังสือพกพา (Pocket book) ที่มีขนาดกะทัดรัด และสามารถพกพาติดตัวได้

4. ผู้เชี่ยวชาญประเมินคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางด้านรูปเล่มโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และด้านเนื้อหาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ผลวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะการพัฒนาคู่มือฯ ได้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือกลุ่มตัวอย่างในชุมชนท่องเที่ยวบ้านหนองตาไก่ ข้อมูลได้มาผ่านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และมีการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับ Jordan (1997) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นคือขั้นตอนแรกของการออกแบบหลักสูตร วิธีการสอน และสื่อต่างๆ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง Belcher (2006) ที่กล่าวว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีขั้นตอนการออกแบบและนำไปทดลองใช้ โดยต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นก่อน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานในขั้นตอนการตัดสินใจเลือกใช้วิธีสอนและเนื้อหาการสอน Nuemaihom (2515) ได้ศึกษาและพัฒนานวัตกรรมสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ปราสาทพนมรุ้ง ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญประเมินนวัตกรรมสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

5. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางด้านรูปเล่มโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเนื้อหาโดยรวม ก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuemaihom (2015) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ปราสาทพนมรุ้งในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจในด้านเนื้อหามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.52) ตามด้วยด้านรูปเล่ม (ค่าเฉลี่ย 4.48) และด้านซีดีเสียงภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ย 4.47) ตามลำดับ Nuemaihom and Sripattanasakul (2015) ที่ได้ศึกษาและพัฒนาป้ายและแผ่นพับประชาสัมพันธ์ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่ปราสาทพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมต่อป้าย แผ่นพับประชาสัมพันธ์ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวฯ ที่ได้รับการพัฒนาแล้วในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49) และเมื่อพิจารณารายหมวดพบว่ามีความพึงพอใจต่อรายการอาหารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับ

การพัฒนาแล้วมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.68) และผลวิจัยของ Suwannathet (2012) ที่พบว่าผู้ประกอบการโฮมสเตย์และผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของกลุ่มโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับดีมาก โดยประเมินจาก 1) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ 2) ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ 3) ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา และ 4) ความเหมาะสมของรูปแบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในชุมชนท้องถิ่นควรนำผลการวิจัยนี้ไปจัดทำแผนพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชุมชนท่องเที่ยว และพัฒนาเป็นหลักสูตรชุมชนผ่านเรื่องเล่าเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชน การปลูกหม่อน เลี้ยงไหม สานไหม ย้อมผ้าไหม และการทอผ้าไหม เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกิจกรรมและต่างๆ ในชุมชนท่องเที่ยว เช่น การปลูกพืชผักสวนครัว การทำเกษตร การทำนา วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ครุณี โยธิมาศ (2558). ศึกษาและพัฒนานวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. (รายงานผลการวิจัย). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ผาณิต บุญยะวรรณะ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการภาษาอังกฤษในธุรกิจการท่องเที่ยว. เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมา สุวรรณเทศ. (2555). การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาท่อม-หนามแท่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 3(2), หน้า 139-149.

- พิกุล สายดวง และชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร. (2560, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะชอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(1), 284-300.
- สมาคมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์. (2013). “หนองตาไก้” หมู่บ้านท่องเที่ยวไหมบุรีรัมย์. ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2561 จาก <https://burirambta.wordpress.com/2013/03/12>
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน ค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2561 จาก <http://www.dla.go.th/upload/ebook/column>
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2553). การพัฒนานวัตกรรมท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรท่องเที่ยว ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุญบัณฑิต). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศศิภา ทิพย์ประภา. (2557). การศึกษาด้นแบบการพัฒนาสมรรถนะการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป กรณีศึกษาอำเภอพระนครศรีอยุธยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- อักรพนธ์ เนื้อไม้หอม. (2558). ศึกษาและพัฒนาวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ที่ปราสาทพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ (รายงานผลการวิจัย). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อักรพนธ์ เนื้อไม้หอม และพุททชาติ ศรีพัฒนสกุล. (2558). การพัฒนานวัตกรรมที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่วนอุทยานภูเขาไฟกระโดง จังหวัดบุรีรัมย์ (รายงานผลการวิจัย). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อัศวพันธ์ เนื้อไม้หอม, จันทร์สุดา บุญตรี, จินตนา วัชรโพธิกร และฐริสา วัชรนทร์วงศ์. (2561).

ศึกษาและพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่ม
ศักยภาพของบุคลากรผู้สากล: กรณีศึกษานักวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (รายงาน
ผลการวิจัย). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

Belcher, D. D. (2006). English for Specific Purposes: Teaching to perceived needs and
imagined futures in worlds of work, study, and everyday life. *A Journal for Teachers
of English to Speakers of Other Languages and of Standard English as a Second
Dialect*, 40(1), pp. 131-156.

David, C. (2006). *English as a Global Language*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jordan, R.R. (1997). *English for academic purposes: A guide and resource book for
teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.

Robert, M. (2015). *Globish: How English Became the World's Language*. Retrieved on June 3,
2018 from [https://englishlive.ef.com/blog/english-in-the-real-world/english-became-
global-language/](https://englishlive.ef.com/blog/english-in-the-real-world/english-became-global-language/)

Translated Thai References

Bunyawatthana, P. (1999). *Research report on English needs in tourism business*. Chiangmai:
English Department, Faculty of Humanities, Chiangmai University. [in Thai]

Buriram Tourism Association. (2013). “Nongtakai” *Thai Silk Tourism in Buriram*. Retrieved on
5 June 2018 from <https://buriramta.wordpress.com/2013/03/12> [in Thai]

Kaewphanchuang, S. (2010). *Local Innovation Development for English Ability
Improvement of Tourism Personnel in Thailand and Laos People's Democratic
Republic*. Thesis, Ph.D. Loei: Loei Rajabhat University. [in Thai]

Nuemaiahom, A. (2015). *A Study and Development of Innovation on Tourism English
Communication for Tourism Personnel at Mueang Tam Sanctuary
in Chaloemphrakiat District, Buriram Province*. (Research Report). Buriram: Buriram
Rajabhat University. [in Thai]

- Nuemaihom, A. & Sripattanasakul, P. (2015). *Innovation Development of Tourism Personnel's English Ability Improvement for Preparation to ASEAN Community at Khao Kradong Volcano Forest Park in Buriram Province* (Research Report). Buriram: Buriram Rajabhat University. [in Thai]
- Nuemaihom, A., Boontree, J., Watcharapotikorn, J. & Watcharenwong, P. (2018). *A Study and Development of a Model of Participatory English Communication Innovation to Enhance Potential of Personnel to the International: A Case Study of Buriram Rajabhat University Personnel*. Buriram: Buriram Rajabhat University. [in Thai]
- Onwimon, S. (2012). *The use of English and other languages in the region and the future of Thailand in ASEAN*. Retrieved on 5 June 2018 from <http://www.dla.go.th/upload/ebook/column> [in Thai]
- Saidoung, P. & Pitikornpoungpet, C. (2017, January-June). Need analysis in English communication of ecotourism of a homestay group: A case study of Ban Sa Sorm Community, Khong Chiam District, Ubon Ratchathani Province. *Journal of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 8(1), pp.284-300. [in Thai]
- Suwannathet, P. (2012). Creating a Basic English Guidebook for Homestay Entrepreneurs at Nathum-Namthaeng Village in Dansai District, Loei Province. *Phranakhon Rajabhat University Academic Journal*. 3(2), pp. 139-149. [in Thai]
- Thipprapha, S. (2014). *A prototype study of the competency development of English speaking skills for communication via instructional program for small and micro community enterprises personnel – SMEs: A case study of Phranakhon Si Ayutthaya District, Ayutthaya Province*. Funded by the office of the National Research Council of Thailand (NRCT) and the Thailand Research Fund (TRF). [in Thai]
- Yothimat, D. (2015). *A study and development of innovation on tourism English communication for tourism personnel at Muang Tam Sanctuary in Prakhonchai District, Buriram Province* (Research Report). Buriram: Buriram Rajabhat University. [in Thai]

ผู้เขียน

นายชมพู่ อิศริยาวัฒน์

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

439 ถ.จิระ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

โทรศัพท์: 095-6061188 อีเมล: english18nakhon@gmail.com

Author

Mr. Chomphu Isariyawat

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University 439 Jira Rd., Muang District, Buriram 31000

Tel: 095-6061188 Email: english18nakhon@gmail.com

